

Yapamayan gider...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Cumartesi, 25 Mayıs 2019 06:57 -

İngiltere Başbakanı Teresa May 7 Haziranda istifa edeceğini açıkladı.

İngiltere Avrupa Birliği'nden ayrılma kararı almıştı ama bu kararın nasıl hayata geçirilebileceği konusunda uygun bir yol bulunamadı ve başarısızlığın en önemli sorumlusu May için de partisinden gelen baskılar sonucu istifa etmekten başka yol kalmadı.

“Yapamayan gider” kuralı, öğrenilmesi gereken bir kuraldır.

Geçmişte önemli ve iyi işler yapmış olabilirsiniz ama önemli olan bugünün performansdır. İlk başarısızlıkta olmasa bile yapamadığınız iyice ortaya çıkınca size gitmek düşer. Gitmek istemezseniz, götürürler. Nitekim partisi de istifa etmesini, etmiyorsa güvensizlik oylamasıyla düşürüleceğini kendisine iletince May istifa kararı almak zorunda kaldı.

Burada sadece demokratik bir uygulama görüyor iseniz, sorunu yeterince anlamamışsınız demektir.

Rekabet dünyasında ülkenizin ve partinizin ön planda kalmasını istiyorsanız, liderlerin performansına ve kadroların kalitesine önem vermek zorundasınız. İngiltere, Almanya, Fransa, ABD, Kanada, Avustralya vb. gibi ülkelerdeki yüksek eğitim standartlarının nedeni buradan kaynaklanır. Sert bir rekabet dünyasına girecek iseniz, iyi eğitim görmüş olmanız gerekiyor. O dünyaya girdikten sonra da performansınıza bakılır. İyiyse yükselirsiniz, kötüyse gerilersiniz.

Bu arada kayırmacılık, hatır gönül işleri mutlaka olur ama bunlar gelişmiş düzeyde uygulanamazlar; aksi durumda rekabet dünyası sizi yiyip yutar.

Kapitalizmle her alanda sert rekabet içinde olan sosyalist örgütler ve ülkeler geçmişte bunu

Yapamayan gider...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Cumartesi, 25 Mayıs 2019 06:57 -

---

uygulayamadılar. Genel sekreter olan kişi hayatı boyunca burada kaldı. Düzenli yapılan kongrelerde sürekli olarak yeniden seçildi çünkü yetkisini kullanarak kendisini seçecek olanların öne çıkmasını sağlamıştı.

Sosyalist ülkelerde bildiğim kadarıyla iki kişi yaşarken genel sekreterlikten uzaklaştırılacaktı. İlki Nikita Kruşçev ikincisi Walter Ulbricht'tir.

Kruşçev 1960'lı yıllar başlarındaki Küba krizinde başarısız olduğu için Politik Büro tarafından görevden alınacaktı. Sonraki yıllarda Sovyet tarihçileri bu uygulamanın çok yeni olduğu konusunda fikir birliğinde olacaktıdır. Görevden alınan Kruşçev ne Sibiry'a sürülmüş ne de ortadan kaybolmuş, sade bir vatandaş olarak yaşamıştır.

Ulbricht ise başarılıydı ama Kapital'in birinci cildinin yayınlanmasının 100. yılında yaptığı konuşmada; sosyalizmin, komünizmi hedeflemekle birlikte ayrı bir toplumsal-ekonomik sistem olduğunu söyleyince, bir bölüm politik büro üyesi tarafından marksist olmadığı gerekçesiyle SBKP'ye şikayet edilmiş ve görevden alınması istenmişti. SBKP bunu doğrudan yapmadı ama yapılan çok yönlü baskılar sonucu Ulbricht parti başkanlığı gibi o sırada işlevsiz olan bir göreve geçirilerek tasfiye edilir.

"Marksizm sürekli olarak geliştirilmeye açık bir teoridir" görüşü büyük oranda laftan ibarettir. 20. yüzyılda komünist hareket içinde tersine örnekler fazlasıyla vardır.

Ulbricht 1960'lı yıllarda reel sosyalizmin böyle devam edemeyeceğini görenlerden bir tanesiydi. Çekoslovakya Komünist Partisi Genel Sekreteri Alexander Dubçek ile bu alandaki iki genel sekreterdiler. Görüşleri tümüyle farklıydı ama "Bu böyle gitmez" konusunda anlaşılıyorlardı.

Ulbricht kapitalizmde belirtileri ortaya çıkan üçüncü sanayi devrimini (zamanın sosyalist deyimiyle bilimsel teknolojik devrim) görüyor ve geride kalmamak için ileri teknolojiye yatırım yapılmasını istiyordu. SBKP'ye çağrı yapıyor ve Brejnev'dan taleplerde bulunuyordu. İleri teknolojik üretimi hedef alan yatırımlar büyük ölçeklidir ve Demokratik Almanya Cumhuriyeti de küçük bir ülke olarak bunu yapabilecek kapasiteye sahip değildir. SSCB'nin bunu yapması gerekirdi, ama çağrı karşılıksız kaldı, Ulbricht de tasfiye edildi.

Yapamayan gider...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Cumartesi, 25 Mayıs 2019 06:57 -

Ulbricht'e verilen cevap şuydu: kapitalizm bilimsel teknolojik devrim yapacak kapasitede değildir, yapamaz.

Kapitalizm üretici güçlerdeki gelişmeyi engellemiyor muydu? Kapitalizm tekelci sermaye döneminden başlayarak artan oranda bu gelişmeyi engelliyordu, o halde yeni bir atılım yapamazdı. Dolayısıyla Ulbricht'in endişeleri yersizdi.

Çok değil 15 yıl sonra neyin ne olduğu görülecekti. DAC sosyalist ülkeler içinde üretici güçlerin en gelişmiş olduğu ülkeydi. Çip üretebilen tek ülkeydi. Üretimi dünya piyasasına göre oldukça pahalıydı ama sonuçta sosyalist ülkeler arasında başka üretebilen de yoktu.

1989'da Berlin duvarı yıkıldığında DAC'deki üretici güçlerin gelişme düzeyi, Batı Almanya'nın yüzde 40'ı kadardı.

Üretici güçlerin geliştirilmesinde sosyalist ülkeler kapitalist ülkelere yetişecek ve onları geçecektir (Einholen und Überholen) anlayışı ısrarla uygulanan yanlış politikalarla fiyaskoyla sonuçlanmıştı.

Ulbricht'in yerine genel sekreter olan Honecker inançlı bir komünistti ama çağdaş kapitalizmden bir şey anlamamıştı. Sosyalist ülkelerin liderleri ve önde gelen kadroları için söylenen "Realitätsverlust" (gerçeklik duygusunu kaybetmek) doğru bir belirlemedir. Dünyayı artık anlamıyorlardı ve hepsinin inaçlı insanlar olması bunu değiştirmiyordu.

Duvarın yıkılmasının üzerinden 30 yıl geçti. Ulbricht hakkında biyografi kitapları yayınlanırken, Honecker'i anan yoktur. Neden, çünkü başarısızdır ama bunu anlamak için çok geç olmuştur.

Ulbricht, Marx-Engels'in beklentilerinin aksine sosyalizmin uzun sürecek bir dönem olduğundan hareketle bu belirlemeyi yapıyordu. Kruşçev "Bizim nesil komünizmi görecektir" demişti ama Ulbricht bu görüşte değildi, tersine kapitalizmle ara gittikçe açılıyordu.

Yapamayan gider...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Cumartesi, 25 Mayıs 2019 06:57 -

Gördü ama yapamadı.

Politikada doğru belirlemeler yapmak, bunların hayata geçirilebileceği anlamına gelmez. Teori az kişiye ama pratik çok kişiye bağlıdır.

SBKP'de Brejnev ölünceye kadar genel sekreter kaldı, ardından gelen ve yakında ölecekleri belli olan Çernenko ve Andropov da "gelenek böyledir" diye kısa süre genel sekreter oldular. 1985'te Gorbaçov SBKP genel sekreteri olduğunda aslında bu iş bitmişti, son görünüyordu. Hızlı bir çözülme başladı...

Teresa May örneğinden başlayıp sosyalist tarihteki liderlerle bitirdik.

Yapamayan gitmelidir ve bu zihniyetin hakim olması önemlidir.